

echter niet bevoegd om zich in een zuiver kerkelijke kwestie te mengen, noch om een advies in een theologische kwestie te geven. Meer gehoor vond Hoedemaker op de vergadering van de faculteit van 1 februari 1884.¹⁰⁴ Daar werd besloten de drie studenten die preekbeurten vervulden op het matje te roepen. Op een vergadering van 8 februari 1884 werd de heren voorgehouden dat ze geacht werden na hun kandidaatsexamen nog een jaar lang colleges dogmatiek en practica te lo-
 56 pen.¹⁰⁵ Bovendien mocht een kandidaat dan eerst het Woord bedienen als hij kerkelijk onderzocht was en daarna geroepen door een kerkenraad. De faculteit wenste zich aan deze regels te houden en had het nodig geoordeeld een en ander, met respect voor de eigen verantwoordelijkheid van de studenten, te hunner kennis te brengen.

Over dat extra jaar werd hier en daar smalend gedaan: Kuyper en Rutgers waren nog niet klaar met hun kerkelijke plannen en de jonge student moest nog maar even wachten! Ook geestverwanten maakten Kuyper deelgenoot van hun bezwaren.¹⁰⁶ In ieder geval is het vreemd dat dat jaar genoemd wordt, want het staat in geen enkele regeling vermeld. Het lijkt er inderdaad op dat Kuyper, die nog niet klaar was met de verwerkelijking van zijn kerkelijke idealen, op dat moment geen alumni kon gebruiken.

Ondertussen viel de onzekerheid Houtzagers zwaar. Want in een brief van 10 juni 1884 verzocht hij de faculteit alles in het werk te stellen om de weg naar het predikambt te openen.¹⁰⁷ Tevens vroeg hij wat hij zelf kon doen. En voor het geval die weg vooralsnog was afgesloten, vroeg hij de faculteit om hem tijdelijk aan een baantje te helpen.

De faculteit overlegde dat zij niet bevoegd was advies te geven in kerkelijke aangelegenheden. Wel wilde ze hem vertellen wat onder deze omstandigheden 'de eisch onzer beginselen is.'¹⁰⁸ Dit advies kwam erop neer dat een faculteit als wetenschappelijke instelling geen poging kon of mocht aanwenden om rechtstreeks invloed uit te oefenen op kerkelijk terrein. Wel lag het op haar weg aan te geven, 'welke gedragslijn in een gegeven geval, door de eisch van Gods Woord in overeenstemming met de Geref. beginselen, geboden' is. Mocht er een kerk zijn die een dergelijk advies wenste, dan was de faculteit bereid dit te geven. Met andere woorden: Houtzagers diende af te wachten of een (plaatselijke) kerk bereid zou zijn stappen te ondernemen. Van de faculteit mocht hij niets verwachten. Houtzagers antwoordde bijna per omgaande en creëerde in zijn brief een gelijkenis met zichzelf in